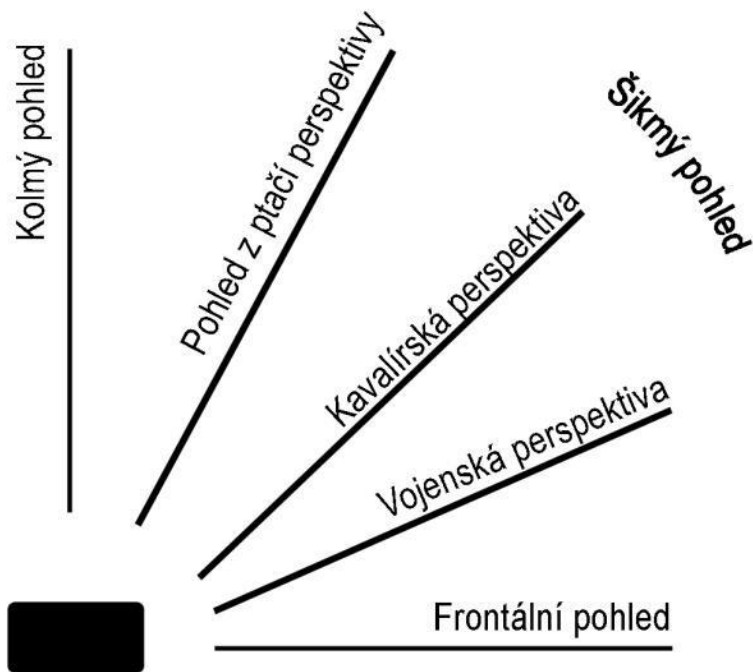

Veduta

- Veduty v českých a slovenských archivech:
<http://veduty.bach.cz/veduty/>

„portrét města“ (Cesare De Seta)

K ikonografie měst

- CIRICE:
<http://www.iconografiacitta.europa.unina.it/>
(z literatury vydané Centrem zejm. L'Europa moderna. Cartografia urbana e vedutismo, Cesare de Seta – Daniela Stroffolino (edd.), Napoli 2001; Cesare de Seta, Ritratti di città europee. Dal Rinascimento al secolo XVII. Torino 2011)
- Wolfgang Behringer – Bernd Roeck, *Das Bild der Stadt in der Neuzeit*, München 1999

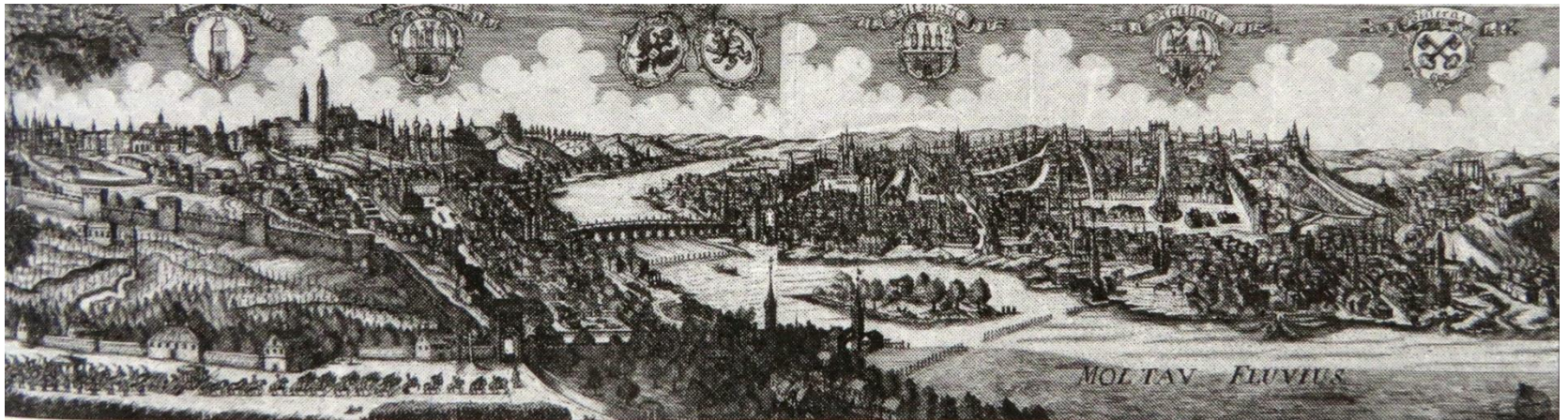
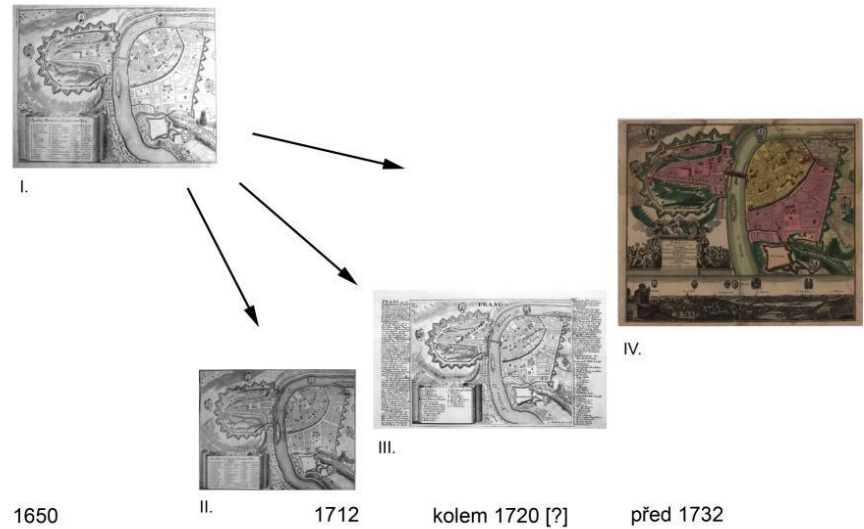
Co je to veduta?

- „to viděné“
- veduta x fotografie
- veduta x plán
- *Grafický list zobrazující půdorysný plán Prahy a doplněný vedutou podle V. Hollara vydaný M. Seutterem cca 1730*

Veduta jako pramen, kritika a metody

Pramen pro...

Metoda genealogie

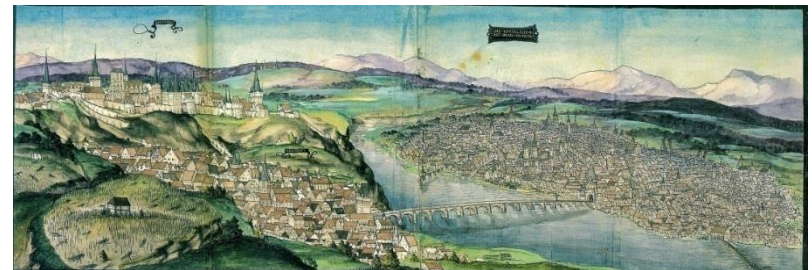
Klasifikace vedut

- tištěné
  - dřevoryt
  - mědiryt
  - lept (Václav Hollar)
  - litografie

ilustrace knih (viz dále), letáky, suvenýry, dekorační předměty, veduty mohou být umístěny v mapovém rámu nebo v parergonu map, na dopisních papírech, výučních listech, ...)

- rukopisné
  - kreslené cestovní deníky
  - špionáž, dokumentace itinerářů

vojenských jednotek

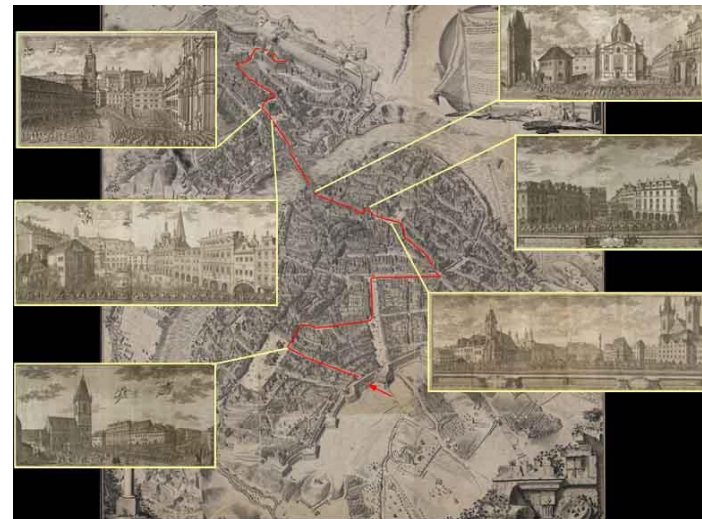
- studijní kresby

Výběr z lit.:

Lud'a Klusáková, *Cestou do Cařihradu: osmanská města v 16. století viděná křesťanskýma očima*, Praha 2003; Marcela Kalašová, *Karel Kramerijs-Putování po českých hradech 1814-1818*, Praha 2010; Die Reisebilder Pfalzgraf Ottheinrichs aus den Jahren 1536/37: von seinem Ritt von Neuburg a.d. Donau über Prag nach Krakau und zurück über Breslau, Berlin, Wittenberg und Leipzig nach Neuburg, Weißenhorn 2001

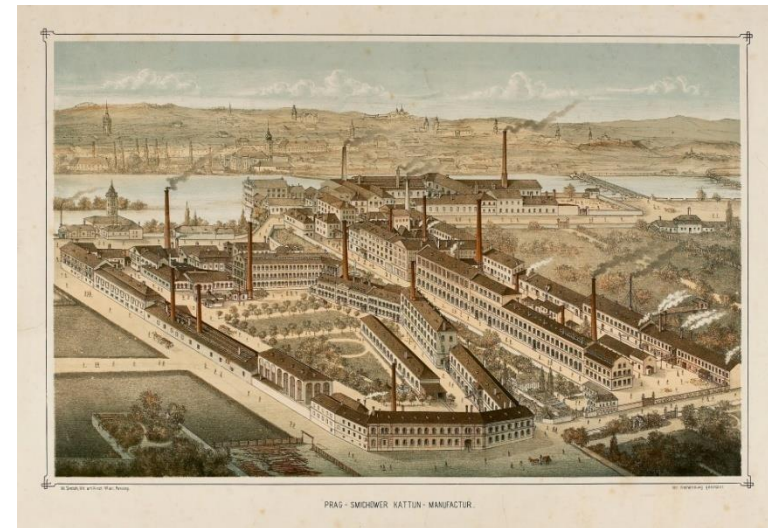
Klasifikace vedut

- Celkové pohledy x části města x série
- *V.Hollar-panorama Prahy z Petřína*
- *Pohled na Karlův most a Hradčany*

Klasifikace vedut

- Dle tématu
  - Města
  - Hrady a zámky (August Haun, Alexander Heber, August Sedláček – bratři Liebscherové)
  - Průmyslové podniky

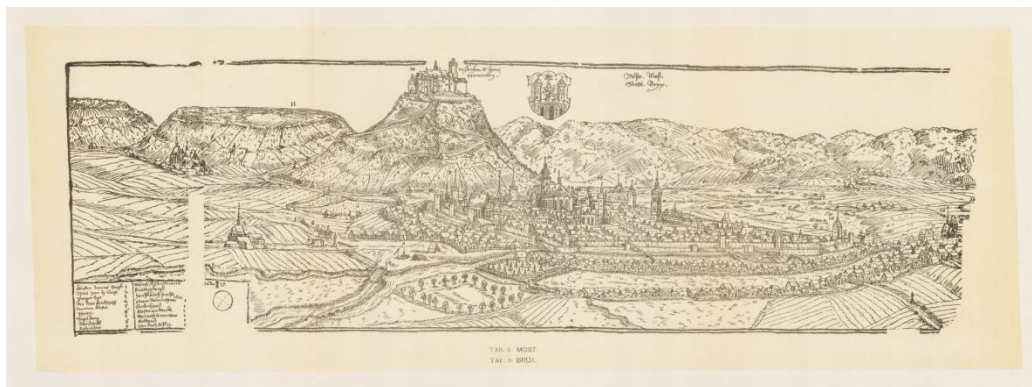

Nejvýznamnější autoři vedut se vztahem k Čechám a Moravě

- Jan Willenberg (1571-1613)
- Václav Hollar (1607-1677)
- Mauritius Vogt (1669-1730)
- Johann Friedrich Werner (1690 ? -1776)

Jan Willenberg

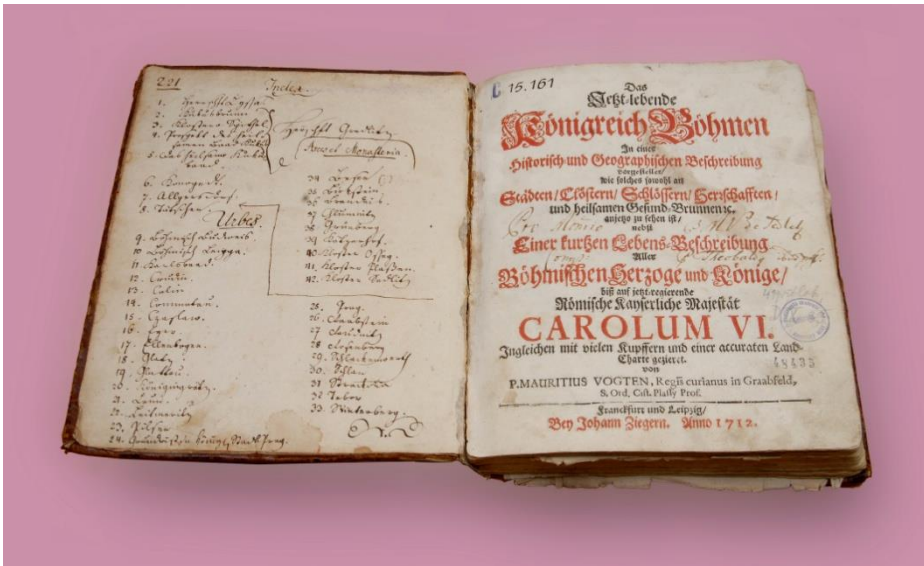

Bechyně
Beroun
Budyně nad Ohří
Hradec Králové
Chrudim
Kouřim
Litoměřice
Mladá Boleslav
Plzeň
Praha
Praha II: portrét Rudolfa II. s Prahou
Prachatice
Rakovník
Sedlčany
Slaný
Žatec

Tab. V.1Přehled měst zobrazených na vedutách Jana Willenberga v díle *Diadochus*, tj. *posloupmost knížat a králů českých, biskupů a arcibiskupů pražských a všech třech stavů slavného království českého, to jest panského, rytířského a měšťského Bartoloměje Paprockého z Hlohól (1602).*

Mauritius Vogt

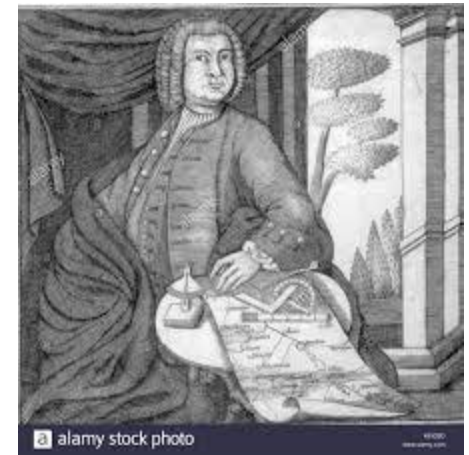

Das Jetzt-Lebende Königreich Böhmen, vyd. d roku 1712	
Bezděz	Schloss Besen. Bezdecz olim Tiffenbach, p. 76 – za s. 76
Brandýs nad Labem	Brandeis, p. 82 – za s. 82
Časlav	Czaslav, p. 88 – za s. 88
Ceská Lípa	Bömisch Leippa, p. 81 – za s. 80
Ceské Budějovice	Die königlich befreyte Bergstadt Bömisck Budweis, p. 78 – za s. 78
Děčín	Tätschen, p. 55 – za s. 55 [? – stránka vytržena]
Hradec Králové	Königgratz, p. 102 – za s. 102
Cheb	Eger, p. 91 – za s. 90
Chlumec nad Cidlinou	Schloss Chlumntz, p. 86 – za s. 86
Chomutov	Commotau, p. 88 – za s. 88
Chrudim	Crudin, p. 87 – za s. 86
Kačelov	Kätzer Hoff, p. 101 – za s. 100
Karlovy Vary	Carlsbad, s. 84 – za s. 84
Kladsko	Glatz, p. 96 – za s. 96
Klatovy	Glettau, p. 96 – za s. 96
Kolin	Colin, p. 87 – za s. 86
Konojedy	Konogedt, p. 50 – za s. 50
Kuks	Prospect des heilsamen Bad Kuckus, p. 45 – za s. 42
Kuks 2	Kloster oder Spithl, p. 45 – za s. 42
Kuks 3	Das heilsame Kukus Bad, p. 46 – za s. 46
Kuks 4	Kuckus Brun, p. 45 – za s. 46
Litoměřice	Leitmeritz, p. 106 – za s. 106
Loket	Ellenbogen, p. 91 – za s. 90
Louny	Laun, p. 106 – za s. 106
Lysá nad Labem	Herrschaft Lyssa, p. 41 – před s. 41
Mapa Čech	-
Ossek	Closter Osseg... p. 113 – za s. 112
Ostrov nad Ohří	Schlacowerdt sambt den Lust Garten, p. 132 – za s. 132
Plasy	Closter Plassen, p. 115 – za s. 114. F. M. Vogt delineavit
Píseň	Pilsen, p. 114 – za s. 114

Praha 1	Veduta Praga – krom názvu otožený štóček – pohled na Prahu od Smichova podle Sadelera (s bránou v popředí), formát knihy
Praha 2	Paq. 118 – za s. 118
Praha 3	p. 118 Prospect der Weit-berühmten köniq. Haupt Statt Prag in Böhmen wie solche jetziger Zeit anzusehen ist. Christ. Fried. Krieger fecit.
Rabštejn nad Střelou	Raabstein, p. 126 – za s. 126
Roudnice	Raudnitz, p. 127 – za s. 126
Rožmberk	Rosenberg, p. 128 – za s. 128
Sedlec	Closter Sedletz, p. 133 – za s. 132
Slaný	Schlan, p. 132 – za s. 132
Sloup	Neu Birkstein, p. 77 – za s. 76
Strakonice	Strackona, p. 136 – za s. 136
Tábor	Thabor, p. 137 – za s. 136
Valkařice	Allgersdorff, p. 51 – za s. 50
Vimperk	Winterberg, p. 141 – za s. 140
Zelená Hora	Grünberg, p. 97 – za s. 97

Tab. V.9 Ilustrace ve Vogtově *Das Jetzt-Lebende Königreich Böhmen* podle NK ČR, sign. 50 E 1 a HU AV ČR, C.15.161 (osní zcela jistě, že mapa v HU AV ČR, MS, byla součástí tohoto exempláře).

Friedrich Bernhard Werner

Angelika Marsch,
Friedrich Bernhard
Werner 1690–1776;
Corpus seiner
europäischen
Städteansichten,
illustrierten
Reisemanuskripte und
der Topographien von
Schlesien und Böhmen,
Mähren, Weißenhorn
2010

Uložení

- Archivy
- Knihovny
- Muzea
- Galerie
- Historické objekty (zámky, poutní místa, ...)

Dílčí vyhledavač: Veduty v českých a slovenských archivech: <http://veduty.bach.cz/veduty/>

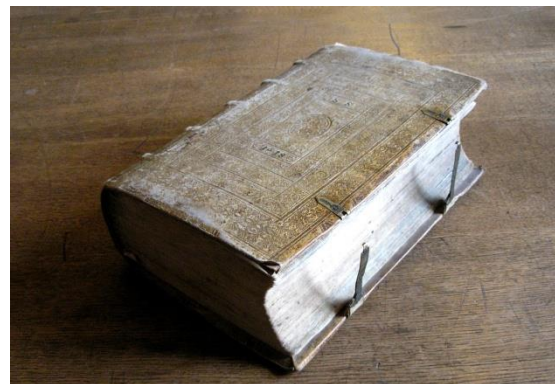
Literatura

- Praha, Plzeň...
- *Umění 31*, 1983 č. 5 a 6 – referáty z konference *Evropská veduta 17. století. Obraz proměny světa v uměleckém díle* (uspořádána v Praze 27.-29 října 1982 Ústavem teorie a dějin umění ČSAV)
  - zejména: Josef Polišenský, *Veduta jako historický a etnografický pramen*, *Umění 31*, 1983, č. 5, s. 377-380 – pozor problematická definice...
- Chodějovská, Eva. "Obraz" Prahy mezi mapou, vedutou a plánem. In: *Od veduty k fotografii: inscenování města v jeho historii: stati a rozšířené příspěvky z 34. vědecké konference Archivu hlavního města Prahy*. Praha: Scriptorium, 2017 s. 183-211
- Nebehay, Ingo – Wagner, Robert. *Bibliographie altösterreichischer Ansichtenwerke aus fünf Jahrhunderten. Die Monarchie in der topographischen Druckgraphik von der Schedel'schen Weltchronik bis zum Aufkommen der Photographie*. Graz 1984 (špatně dostupné – Oddělení rukopisů a starých tisků NK v Praze!)
- Lenka Blažková, *Vyobrazení měst a jiných lokalit v tiscích 16.-18. století (se vztahem k území České republiky)*. I. Knihopis českých a slovenských tisků od doby nejstarší až do konce XVIII. století. (Předmluva a úvod Anežka Baďurová). Praha 2002; II. Bibliografie cizojazyčných bohemikálních tisků z let 1501 – 1800. Praha 2008
- ŠIMŮNEK, Robert. *Obraz šlechtického panství v Čechách 1500-1750*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2018
- Klaus Stopp, *Die Handwerkskundschaften mit Ortsansichten*, sv. 1-16, Stuttgart. Část týkající se českých materiálů ve sv. 6–8 (vyšly v letech 1982–1985).
  - Kozák, Jan – Stopp, Klaus. *Obrazy českých a slovenských měst (na řemeslnických dokladech z let 1755–1865)*, In: *Umění a řemesla*, č. 1/87, Praha 1987, s. 27–28. (k tomu srv. např. Ivo Šulc, *Veduty měst na tovaryšských listech z fondů Státního okresního archivu v Chrudimi*, Chrudim 1996 nebo Renata Mayerová, *Veduty měst na řemeslnických dokladech - tovaryšských listech z fondů Státního okresního archivu v Rakovníku* - www.soapraha.cz/rakovnik/veduty.php)
- *Historický atlas měst ČR* – dosud 29 sv., vydává Historický ústav AV ČR, v. v. i., Praha

Úkol

- Ověřte, zda existuje veduta vašeho města od J. Willenberga, M. Vogta a F.B. Wenera (zdroje zde v prezentaci)
- sežeňte dvě veduty vašeho města (prověřte, zda o nich neexistuje monografie, Historický atlas měst, vyzkoušejte vyhledavač „Bach“, soupis Hanse Stoppa, soupis *Vyobrazení měst a jiných lokalit v tiscích 16.-18. století* a zajděte do státního okresního archivu nebo do muzea; přidejte je k materiálům pro poster a citujte je

Obraz, mapa a text: „kosmografie“

Atlas maior (Viedeň 2009)

**Civitates orbis terrarum
1572-1617**

**S. Münster
Cosmographiae universalis
libri VI
1544-1628**

**Schedelova kronika
1493-1500**

**Theatrum orbis terrarum/
Atlas maior
1570-1612(-1655)**

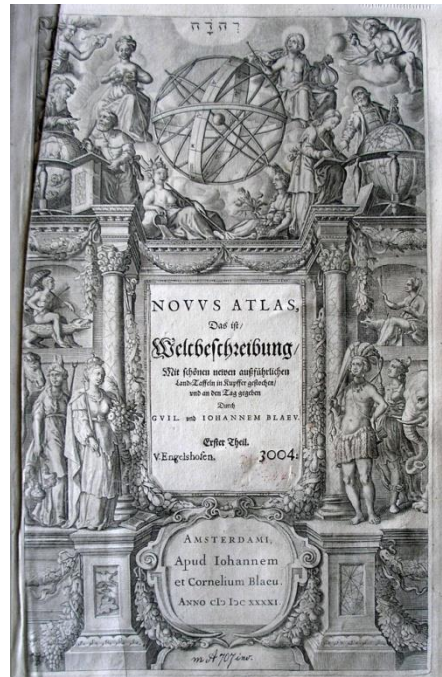
**M. Merian
Topografia Germaniae
(1642-1688)- Čechy 1650**

1500

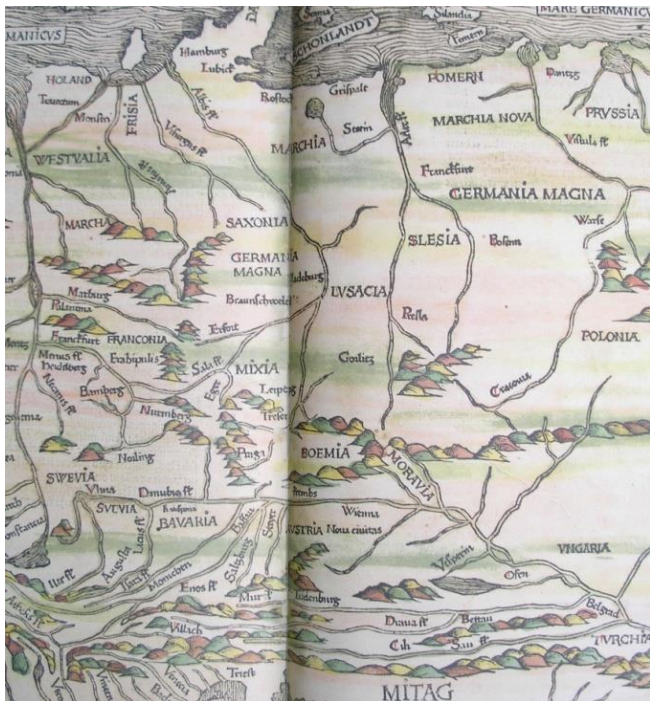
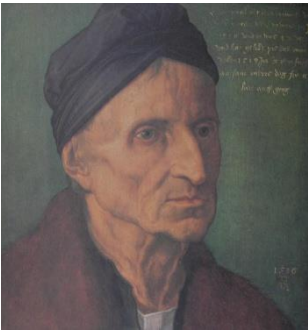
1550

1600

1650

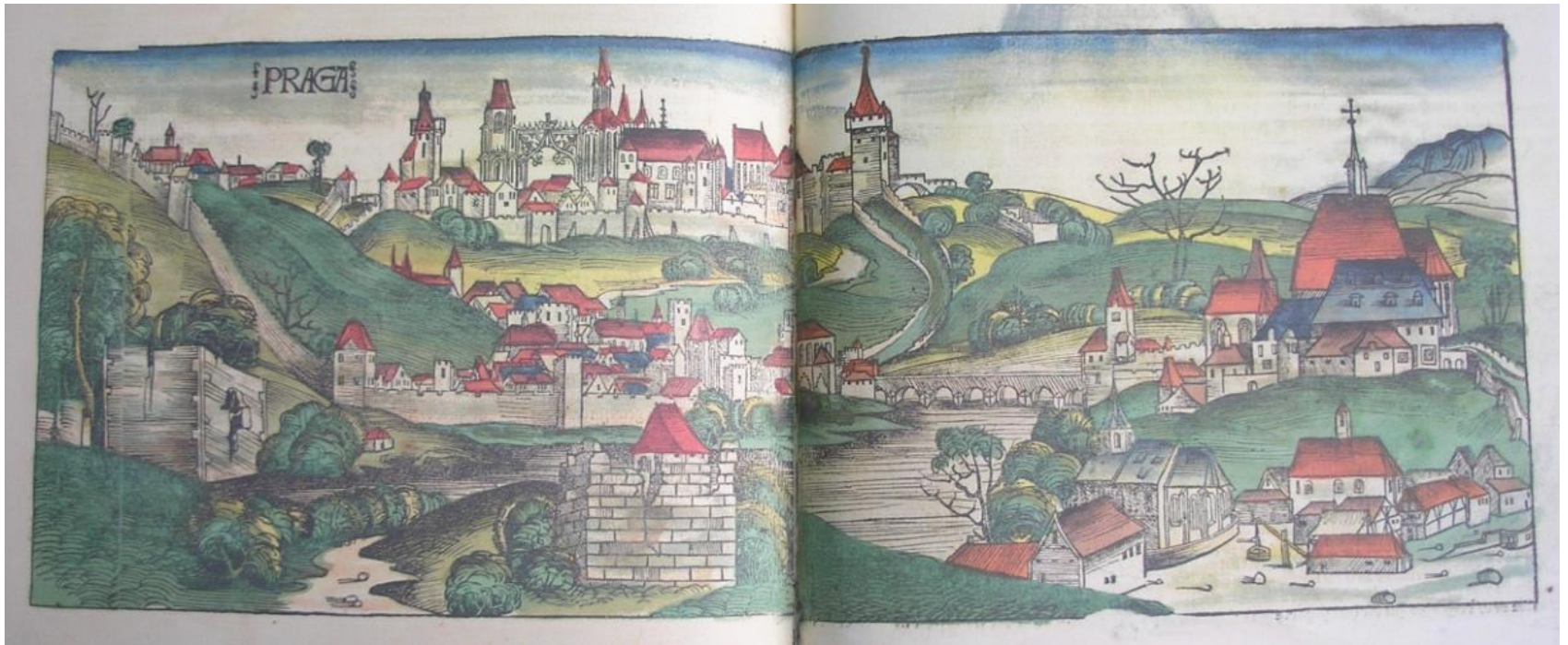
Schedelova kronika

- *Liber cronicarum...*
(Norimberk, červenec 1493) =
Das Buch der Chroniken und Geschichten... (Norimberk, prosinec 1493)
  - **Hartmann Schedel (1440-1514)**
+ Michael Wolgemut, Wilhelm Pleydenwurff, Anton Koberger
- Lit.: Hartmann SCHEDEL, Weltchronik Nürnberg 1493: Einmalige limitierte Weltauflage, Leipzig 1990, naposledy Elisabeth RÜCKER, Hartmann Schedels Weltchronik: das größte Buchunternehmen der Dürer-Zeit: mit einem Katalog der Städteansichten, München 1988

Schedelova kronika

- ilustrace k vybraným 69 městům, 22 dřevořezů

Sebastian Münster

Sebastian Münster
(1488-1552)

- latinské vydání Ptolemaiiovy *Geografie* (1540)
Cosmographiae universalis libri VI.../ Cosmographie oder Beschreibung aller Lander...
(lat., něm., fr., it., čes. 1544-1628)

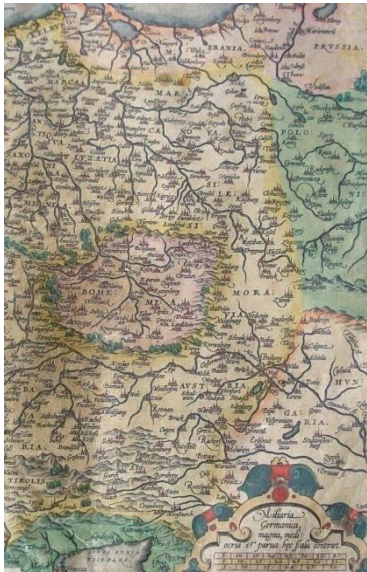

Theatrum Europeum – Atlas novus/Atlas maior

- **Abraham Ortelius 1570**

Antverpy 1570-1612,
1635/1665

BOHEMIA.

L N. Johannis Dubraui hiftoria Bohemica sic de hac regione habetur: In Germania fita est Bohemia: ea fines ab ortu Sols ab Marcomannis & Quados, ab occidu ad Noricos proteritur. Meridionalem eius plagam Pannonia superior, nunc Austra dicta, occupat, sicut Saxonia & Mifnia Septentrionalem. Vniuerfam Hermyria filia perpetuo ambitu cingit, claudique circum vindicque ad Amphitheatri faciunt. Vnde equa si fere longitudo atque latitudo, atque inde imperio etiam orbis prefiur, in regiones illam duodecim descripsit, quarum vni duntaxat vocabulum a flumine Vultania, quod Pragam interfluit, induit. Reliquas undecim ab oppidis cognominant, sed nonnulla eorum adeo altera prolata habentur, ut nisi hactenus fit, atque verus, que hodie Morauia appellatur, Munha, Chrudima, Hradecum regina, Pardubicium, Lytomifium. Inde a limitibus Noricorum, quos Banaros cognominant, Glaroua, Damazlicium, Glamium, Curia, & quaedam alia oppida proxima, quod Cadana, Chomouita, Auftra. Nam Quadis, nisi Slesitis, Hiaromonicum, Glamium, Lanna, Lytomiericum, Litorium. Ceterum Introitus porro celebrantur, Cuthna, Colonia, Pelfina, Verona, Zatecum, Lanua, Slana, Lytomiericum, Litorium. Ceterum omnibus ante facta Praga, tanta magnitudine vrbs, ut vna tres ampliffimas vrbes complectatur, Veterem, Nouam, & publicam, dignitatis plena, & magnificientia. Dnas praterca poffidet arces: alteram Villurgadum appellatam, quondam speciat, quemadmodum dicitur, ita iure optimo haberi debet Regia. Quippe non arcis modo, sed vrbs totius speciem repræfentat: tantum valedicere loci, mœnibus, ædificisque occupat. Palmam inter publica opera fertur templum & palatium illud Caroli, cuius flantim mentionem fecimus: hoc Vladiffi Regis, nuper vna fuit, opus. Quoniam autem inter vrbes Praga, citam inter flumina Albis flumen (ut recte Tacitus ait) inclytum & notum supereminet. Sed hoc idem Tacitus de illo parum explorat, quod in Hermodurif oriri addidit. Non enim apud Hermodurif Albis, fed apud Boiemof oritur, in montibus, quos illic ipfe Boiemæ Cærcenfos appellat, Septentrioni obtextos, & Morauis vicinos. Ex quibus ille profuens, magnam Bohemice partem, ac ferè meliorem irrigat: & postquam ceteros indigenas fluuios, nempè Vultanziam, Egram, Salafum, Gilfram, Mifam exhaufit, auror aquis factus, inde ad Mifnifos, & Saxones, postremò in Oceanum, nomine vique fuo euoluitur, Salmona pifce in primis fecundus. At minores in Bohemia flumines, riuulique, alibi ramenta auri proouolunt, alibi conclufas alunt, & quibus vriones erantur. Fontes autem calidi, aliquot in locis erumpentes, non modo laudandi voluptatem, fed auxilia etiam mendendi hominibus afferunt. Porro ipsam locum adeo frugum ferax, & copiofum est, ut & has vicinis quoque regionibus largè fuppediet. Vna tamen partem ex herbis, & que nata ibi sunt, languidiora apparent, quàm vt ætatam bene ferre queant. Contrà croci in Bohemia lato infans cuneta, que in peregrino preciosi habentur, fuccus, color, & odor. Iam illa res ac profus beata telluris dos, quod ex ventis cum tanta vberitate argenti affluit, ut nisi parum aliquid flitice ad, in puteis effludat, qui de loco Gilota cognomen suum trahunt. Tenet fama, Regibus Bohemice fapientis inde allatas fuisse micas aureas, puit auri, quorum fingula pondorem denarii graues erant. Sed nec vilioribus metallis defuitur, nempè stano, plumbo, ære, ferro. Obstantque praterca carbunculum, caliam, amethystum, ex coribus suis metallicis abruptis. Ceterum secundum metallà nò alia res magis Boiemof, quam pifcina, que Cyprinof pifces alunt, locupletat: id quod aliis ostendimus, edito De pifcinis libello. Nunc mors incolarum reddetur. Igitur ut verba ad compendium conferam, tum morum, tum ipsius habitus, cum corpore Boiemif pze ferunt, leo animalium generofiffimus, cuius fideri Boiemif fubiactè, quasi quandam imaginè exprimere videtur, si vel cellam Boiemorum proceritatem, vel latum & validū pectus, vel rigidam fuluisque comis velturam certuè, si deinde vocis sonum arduum, si oculos micantem, si robur & fiduciam virum intueri volueris. Solet item leo contemptum in alia animalia, & nonnullo saltu turgere, agrè, exarmari, præferim si per ferociam eum aggrèdiatur. Nec ab hac parte Boiemof degenerat, sed contempnam libenter erga alios verò factos, obstant suum, ipsamque adeo arrogantiam intellu gelta, pompa, prodit. Est & feroculus, cum fastidiosè tractatur: immper ausis perinde vt leo promptus, atque in his exloquendis firmus & validus interim tamen ambitiofus & gloriofus. Rursusque, vti leo, cibi autem, atque, in eo condendo infrendendoque immo dicè effulsi, vicini præterea Saxones eundem docuerunt, nocturno certare mero, putere diurno. Sed neq. in cæteris quoque moribus Boiemif longè à Germanis diuertunt, propter eandem vicinitatem. Hactenus Dubrauius, apud quem etiam gentis origo antiquè: sedes docentur. Cercuiffa in hac regione optima, quam alium ab cognominant, coquoitur. Mergo gentis Slaouonic est: fcepfo Czechos, Germanos Niemeckos sua lingua vocant. Huius regni titulo quoque fubfunt Morania, Silesia, & Lufatia regiones. Egra etiam ciuitas anno 1315, Bohemorum hypotheca facta fuit. Vide de hac regione plura apud Aeneam Silium; doque eius populus lege quoque Mart. Cromerum, libro primo hiftoria Polonica. His addè (lib. luber) Munsterum, Rithaimerum, Crantzium in descriptione Wandalis, Sabellieum En 10. lib. 1. Scripfit nuper fepit libro Bohemadus Panthaleon Candidus. Pragam huius regni vrberem primariam peculiariter descriptit Georgius Handichius. Hanc typicam delineationem fupflimus ex tabula Ioannis Cringieri, Prage anno 1568, edita.

Regni huius vrbiem aliquot vocationatur ex Munfiro hie adduce Vrbi. Omnes nomen ciuitatis
huiu regniis alter fere Bohemia, aliter Germanis pronunciationi.

Bohemus.	Germanus.	Bohemus.	Germanus.	Bohemus.	Germanus.
Praga,	Prag.	Lann,	Lann.	Dub,	Dub.
Vicen,	Vifm.	Bohobrovice,	Bohobrovice.	Pila,	Wiswasfer.
Budicovize,	Budweis.	Klatovay,	Klatovay.	Glatav,	Glatav.
Kolin,	Colin.	Keravn,	Kern.	Kunpils,	Kunpils.
Szer,	Szer.	Mif,	Mif.	Leck,	Flogen.
Brezitz,	Breiz.	Vladiz,	Vladiz.	Kambrurg,	Hafenburg.
Hera,	Kuttenberg.	Aufp,	Aufp.	Albis fl. Germani	Elbe/Bohemis
Ihor,	Eckert.	Miro,	Miro.	Labæ vocatur.	
Zareiz,	Zari.	Dvnoor,	Dvnoor.	Moltam fl. Bohemi	Thava appellatur.
Licemitzitz,	Licmitzitz.	Laromvrtz,	Laromvrtz.		

63

MORAVIA.

MORAVIAM sic describit Ioannes Dubrauius in sua hiftoria Bohemica: Moraviam veteres Marcomaniam vocabant, quia fines Germanie, quia Danubio in Pannoniam pergitur, terminabat. Quippe Germanis Marck, limes dicitur, atque inde Marcomanni limitum finiumque, accolle appellatur. De quibus Arrianus in commemoracione Germanie: Earum gentium, inquit, postremi sunt Quadi ac Marsars. At in præfentiarum quoque circumpictos Mora fluviò habet fines, ac eodem fluviò incolæ Moravi, & ipsa Regia Moravia appellatur. Eam, vt non fe ha Occidente à Boemif, à Septemtrione à Slesitis. Nam à Meridie Auftriam verfus plana est, & alibi betur, qui Olomuzium principem ciuitatem circumfluit, & ab illa in Pannoniam delinens, in Danubio tatem, dignitate proximam Olomuzio; dein Thaylam, qui Znoyniam, obitu Sigismundi Cælaris meritorum Odera flumem haud procul Olomuzio ortus, suo vocabulo vique in Oceanum delabitur. Sunt qui illum à Ptolemæo Viadrum vocari autunt. Oderam vocant ab aucupibus vocabulo mutato, in Moravia ad fontem Odera ab aucupibus conftituntur. Sed tamen nec Hanam præterite libert, quamuis tenuibus interdum aquis fluentem, at tamen eos agros rigantem, quibus non alij in Moravia à frumento fertiliore, ita vt frumentarij coloni à largo frumenti vrlat vberè, iure suo illos lumen Moravie appellant: in illis præterea fepius quam in aliis numifmata M. Antonij, Commodique, & aliorum nonnullorum Cælarum, tam aurea quam argentea exierant. Que fanè fidem bellorum cum Marcomannis olim in Moravia geflorum manifestam faciunt.

Hoc verò iam mirabitur aliquis, vt effè profectò admiratione dignum, inueniri in Moravia thus & myrrham, non ex arbore deludant vt alibi lectam, sed è solo terre crutam, vno tantum in loco, cui Gradioco nomen, in quo ad hunc diem thus non solum quod masculum vocant à fimilitudine testium, sed quod alia præterea virorum mulierumque membra ostentat, effoditur. Nuper autem Venceffaus veterum Procuerum familia, eorum qui à Quercu cognominantur, clarus, dum in agro fuo Sterenbergenfi fundamenta aggeri Pifcinario molitur, corpus hominis integrum inuenit quod nihil nisi myrrha erat, quam ille per amicos distribuitam, totum etiam tum priuati memor, nos plus media parte laceti humani donauit, quo aliquoties post suffitu vfi sumus.

Regionis positio quatenus interius patet, campetris, campique sunt molli & pingui solo, ideoque segetibus valde idonei, sicut colles vinetis, propter terram vineis magis quam in Bohemia amica; itaque & bonitate & vberitate vini antecellit. Cultura verò tota, cultoribusque adeo referta est, vt nullum egregium armentorum, que nisi in folitudinibus commodè pasci nequeunt, locum reliquerit. De cetero, Morauis sermone, ritibus, moribusque perinde morati vt Bohemi sunt. Hactenus Dubrauius.

Anno 895, hanc regionem Christiana fide erudit S. Methodius, curante hoc Arnulpho Imperatore. Sub Henrico III. Imperatore, An. 1086, adiudicata est, simul cum Lufatia & Silesia, Regno Bohemico. Sermo genti mixtus est, Bohemicus tamen præualeat, nam Germanica lingua in vrribus tantum inter Optimates in vfu est. Regio, vt scribit Dubrauius, vini ferax est, fed ferens diluitoris; & quod potorem (vt Richeynerus inquit, & nos quoque experti fuimus) non omnium terum cura eximit. Numifmata, quorum hic mentionem facit Dubrauius, apud nos sunt, hofium spolis insignita, cum inscriptione DE MARCOMANNIS. Odera fluminis vocabulum Duglofus in sua Polonica hiftoria scribit Henetra lingua inundationem aut rapinam significare. Olomuzium, huius regionis Metropolim, & sedem Epifcopalem, describit Stephanus Tadrinus in sua Stauromachia. De Moravia vide, præter Dubrauium, Aeneam Silium in sua hiftoria Bohemica.

Hant typicam Moraviae descriptionem Fabricij, fed aliquot eius regionis Nobilium cura postea correctam, huic nostro operi inferendam pro fuo erga nostra fludia fauore & liberalitate, D. lo. Crato, Maximilianij II. Imp. Confiliarius & Archiatros, transmittit. Idem hunc Catalogum, quo quædam huius regionis loca Germanicae appellationis Bohemice interpretantur, nobis communicauit.

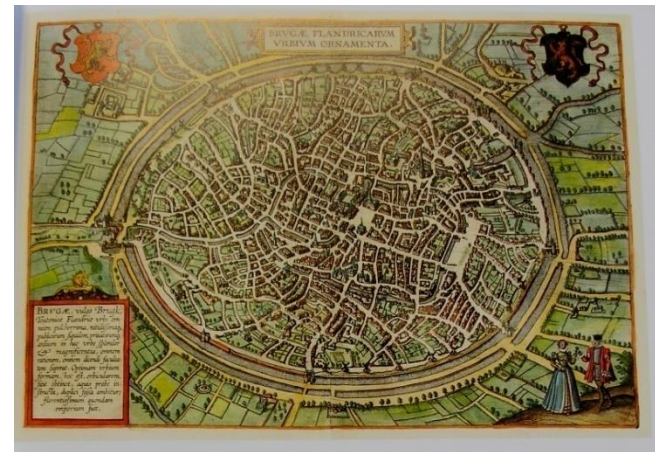
Germanic.	Bohemic.	Germanic.	Bohemic.	Germanic.	Bohemic.
Behemische Triebaw,	Triebowia Czeka.	Drofenortf,	Drofenortf.	Selowitz,	Selowitz.
Landskron,	Landskron.	Freyen,	Freyen.	Briß,	Briß.
Schirnberg,	Schirnberg.	Schlitzgriz,	Schlitzgriz.	Olmuiz,	Olmuiz.
Hanlitz,	Hanlitz.	Hollertitz,	Hollertitz.	Proftauz,	Proftauz.
Zwitaw,	Zwitaw.	Milize,	Milize.	VVitich,	VVitich.
Merherische Triebaw,	Triebowia Motarvig.	Iohwitz,	Iohwitz.	Aufchlitz,	Aufchlitz.
Neufad,	Neufad.	Dayez,	Dayez.	Kremfirt,	Kremfirt.
Deuffbrod,	Deuffbrod.	Gruffpach,	Gruffpach.	Vngerfchbrod,	Vngerfchbrod.
Iglau,	Iglau.	Dotzschradz,	Dotzschradz.	Hodolan,	Hodolan.
Budwers,	Budwers.	Maydpurgf,	Maydpurgf.	Lumpenburg,	Lumpenburg.
Hramitz,	Hramitz.	Aufpitz,	Aufpitz.	Altmazk,	Altmazk.
Ploz,	Ploz.	Nufflaw,	Nufflaw.	Oltra,	Oltra.
		Tifchain,	Tifchain.		
		Schwartz VVaffer,	Schwartz VVaffer.		
		Straumen,	Straumen.		

Civitates orbis terrarum

- **Georg Braun** (1541-1622), Franz Hogenberg, Georg (Joris) Hoefnagel, Jacob van Deventer et al.

Kolín nad Rýnem 1572-1617

- Pohled z ptačí perspektivy

Civitates orbis terrarum

Brno	6. díł
Čáslav	6. díł
Cheb	1. díł
Chomutov	6. díł
Louny	6. díł
Polná	6. díł
Praha	1. díł
Praha	5. díł
Slaný	6. díł
Znojmo	6. díł

Tab. V.5Přehled českých a moravská města ve všech dílech *Civitates orbis terrarum*.

Matthäus Merian

Matthäus Merian
(1593-1650)

- **Topographia Germaniae** (1642-88) **Martin Zeiller**, *Topographia Bohemiae, Moraviae et Silesiae*. Das ist Beschreibung und eigentliche Abbildung der vornehmsten und bekandtisten Statte und Platze in der Konigreich Boheim und einverleibten Landern, Mahren und Schlesien (1650)

